

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon

2015/2232(INI)

27.4.2016

ARVAMUS

Esitaja: keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon

Saaja: tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon

energiatõhususe direktiivi (2012/27/EL) rakendamise aruande kohta
(2015/2232(INI))

Arvamuse koostaja: Peter Liese

ETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et pärast COP21 õnnestunud kokkulepet Pariisis on EL rohkem kui kunagi varem kohustatud täitma oma kliimaeesmärke ning et energiatõhusus on üks kõige kulutõhusamaid CO₂ vähendamise saavutamise viise;
- B. arvestades, et EL kulutas 2014. aastal energia impordile 358 miljardit eurot aastas, mis on peaaegu 1 miljard eurot päevas¹ ehk rohkem kui on Kreeka kogu puudujääk (317 miljardit eurot)² ja peaaegu sama palju kui Saksamaa autotööstuse 2014. aasta kogukäive (367,9 miljardit eurot)³;
1. rõhutab, et energiatõhususe parandamine on meie kliimaeesmärkide saavutamisel vastavalt COP21-l vastu võetud Pariisi kokkuleppes kinnitatud eesmärkidele ja energiaimpordist sõltuvuse vähendamisel keskse tähtsusega;
2. rõhutab, et see on ülimalt tähtis, et alustada võimalikult kiiret üleminekut jätkusuutlikumale, taastuvatel energiaallikatel põhinevale ja fossiilkütustest eemalduvale energiasüsteemile;
3. tuletab meelde, et see on äärmiselt oluline ka töökohtade loomise ja säästva arengu jaoks – eelkõige VKEdes ja tööstuses – ja tootlikkuse suurendamisel ning mugavuse ja tervise edendamisel;
4. väljendab muret komisjoni 23. juuli 2014. aasta teatises parlamendile ja nõukogule esitatud hinnangu pärast, et praeguse tempo juures ei saavutata ELi 20 % energiasäästu eesmärki 2020. aastaks ja tegelik määr jääb 1–2 % madalamaks; palub komisjonil ergutada liikmesriike tegema lisapingutusi ja võtma meetmeid, et tagada selle Euroopa eesmärgi saavutamine;
5. väljendab muret kõigi komisjoni aruandes esile toodud valdkondade pärast, milles ollakse veel kaugel 2020. aasta energiatõhususe eesmärgi saavutamisest; palub komisjonil ja liikmesriikidel seepärast võtta otsustavaid meetmeid seoses hoonete, transpordi, teenuste ja energiatootmisega, et tagada ELis suurem jõukus ja keskkonnasõbralikud töökohad; märgib, et sellised meetmed peaksid olema kooskõlas üleminekuga ringmajandusele;
6. on jätkuvalt seisukohal, et Pariisi kokkuleppega (COP21) peaksid kaasnema riiklikud heitekavad, mis sisaldavad üheselt mõistetavaid ja kontrollitavaid heite ja energiaga seotud kohustusi, millega tagatakse pingutuste tegemine selleks, et ülemaailmne soojenemine ei ületaks 2 kraadi;

¹ Allikas: Euroopa Komisjon

² Eurostat 2015: Bereitstellung der Daten zu Defizit und Schuldenstand 2014 - erste Meldung. <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/6796753/2-21042015-AP-DE.pdf/28a7cf93-61e6-4a81-85c7-1a168866e3ba>

³ Statistika (2016): Umsatz der Automobilindustrie in Deutschland in den Jahren 2005 bis 2014 (in Milliarden Euro). <http://de.statista.com/statistik/daten/studie/160479/umfrage/umsatz-der-deutschen-automobilindustrie/>

7. märgib, et era- ja avaliku sektori hoonete osa ELi lõplikust energiatarbimisest on 40 % ja need tekitavad 36 % CO₂-heitest ning et 50 % lõplikust energiatarbimisest kasutatakse kütmiseks ja jahutamiseks; on seetõttu arvamusel, et hoonete energiatarbimise parandamine on CO₂-heite vähendamisel ja energiatõhususe suurendamisel, kuid ka kütteostuvõimetusele lõpu tegemisel ja tervise parandamisel esmase tähtsusega;
8. palub liikmesriikidel edendada investeeringuid ehitussektorisse, sh teha rohkem pingutusi halva soojusisolatsiooniga hoonete põhjaliku renoveerimise stimuleerimiseks ELis;
9. teeb ettepaneku sõnastada energiatarbimise direktiivi artikkel 4 ümber nii, et selles osutataks pikaajalistele strateegiatele kogu riigi hoonete renoveerimise kohta, sealhulgas investeeringute kasutamise kohta;
10. palub komisjonil ja liikmesriikidel seada direktiivi artikkel 4 esmatähtsuse kohale strateegiate teise versiooni väljatöötamisel, mis peab valmima 2017. aastal ja põhinema sidusrühmade nõuetekohasele kaasamisele, vastama kohustuslikele vormidele, sisaldama viie aasta vahe-eesmärke ja rakenduskavasid, et saavutada 2050. aastaks ELi tasandil liginullenergiahoonete eesmärk, sest see on vajalik COP21 eesmärkide saavutamiseks;
11. nõuab direktiivi artikli 5 laiendamist kõigile avaliku halduse tasanditele; on seisukohal, et liikmesriikidelt tuleks sellega seoses nõuda, et nad kehtestaksid riiklikud ühiste pingutuste mehhanismid 3 % eesmärgi saavutamiseks ning et säilitataks paindlikkus valida lõigete 1 ja 2 alternatiivina muid mehhanisme;
12. märgib, et kõige vähem on edu saavutatud elamusektoris, ja palub seetõttu liikmesriikidel kasutada energiateenuste ettevõtteid ja energiatarbimise lepinguid, et rakendada maksuskeeme ja laenuprogramme, mis aitaksid suurendada olemasolevate hoonete madalat renoveerimismäära Euroopas, ning hüvitada selliseid energiatarbimise meetmeid nagu energiatarbimise kütte ja jahutuse kasutuselevõtmine;
13. usub, et olemasolevate hoonete energiatarbimise renoveerimise meede tuleb seada prioriteediks kütteostuvõimetusest kõige rohkem ohustatud elanikkonnarühmade hulgas; kutsub komisjoni üles energiatarbimise direktiivi uuesti läbivaatamise käigus seadma eesmärgiks parandada elamute energiatarbimist ja kehtestama üürivatele eluruumidele energiatarbimise miinimumstandardid;
14. rõhutab, et ELi ühised jõupingutused aitavad luua energiat säästa aitavate kaupade ja teenuste ühisturu, mis muudab kõigi tarbijate jaoks hinnad madalamaks ja energiateenused taskukohasemaks, eelkõige haavatavatele inimestele, loob tööstusharu jaoks võrdsemad tingimused ning suurendab konkurentsivõimet ja avab uusi võimalusi;
15. märgib, et energiamahukad tööstusharud peavad samuti oma osa andma ning et võrdsed tingimused ELis on sellega seoses väga olulised;
16. rõhutab asjaolu, et rohkem kui pool investeeringutest, mida on vaja ELi energiasüsteemi dekarboniseerimiseks 2050. aastaks, tuleb suunata energiatarbimisse; rõhutab, et see käsitlus tagab, et fossiilkütustel põhinev energiatootmine väheneb mahuni, mis vastab tulevase nõudluse rahuldamisele, ja välditakse tühiinvesteeringuid; nõuab, et energiatarbimist käsitletak taristuinvesteeringute prioriteedina, et võimaldada selle rakendamist osana laiemast ELi ja riiklikest taristuplaneerimise ja -rahastamise

protsessidest;

17. rõhutab, et energiatõhususe direktiiv on liikmesriikides käivitanud mitmeid positiivseid muutusi, kuid selle puudulik rakendamine takistab direktiivi kogu potentsiaali ärakasutamist; väljendab heameelt komisjoni suurema tehnilise toetuse üle, mille eesmärk on tagada õige ja kiire rakendamine;
18. toonitab siiski vajadust komisjoni poolse parema juhendamise järele, et aidata liikmesriikidel rakendada direktiivi tulemuslikumalt ja anda aru edusammudest;
19. palub komisjonil esitada vajaduse korral koheselt põhjendatud nõudmised, et riiklikud kavad viidaks kooskõlla direktiivi eesmärkidega, ning kasutada kõiki õiguslikke meetmeid tagamaks, et liikmesriigid annaksid ajakohastatud ja täpset teavet;
20. palub komisjonil edendada parimate tavade vahetust liikmesriikide vahel, et kiirendada eesmärkide saavutamist ning uuenduslike toodete ja teenuste levimist, ning edendada energiatõhususe riikidevahelist lähenemist;
21. märgib, et need liikmesriigid, kes on 2020. aastaks saavutatavast 20 % eesmärgist veel suhteliselt kaugel, vajavad komisjonilt juhiseid, et töötada viivitamata välja riiklik poliitika ning energia- ja ressursitõhususe erimeetmed; nõuab seetõttu liikmesriikidelt tungivalt stabiilse stiimulite süsteemi rakendamist ja säilitamist, et soodustada usaldusväärseid investeringu- ja rahastamisvooge, pöörates erilist tähelepanu hoonete energiatõhususele;
22. juhib tähelepanu kehtiva direktiivi peamisele puudusele, mis seisneb selles, et kui direktiivi asjakohaselt ei muudeta, siis aegub enamik meetmetest aastal 2020, mis tähendab muu hulgas seda, et direktiivi peamisi sätteid, eelkõige artiklit 7, tuleks pikendada mitte ainult aastani 2030, vaid veelgi kauemaks, ning et käesolevat direktiivi tuleks hinnata just selles kontekstis – eesmärgid tuleb kehtestada kooskõlas arenguga (saavutatud tulemused, tehnoloogilised ja turu-uuendused jne); eeldab, et selleks on vaja pikaajalisi meetmeid; märgib ka vajadust seada sisse vahehindamine tagamaks, et eesmärgid saavutatakse aastaks 2030;
23. peab kahetsusväärseks, et Euroopa Ülemkogu kinnitas 2014. aastal vähenõudliku eesmärgi parandada 2030. aastaks energiatõhusust vähemalt 27 %, samas kui Euroopa Parlament on kinnitanud siduva eesmärgi 40 %, mis tuleb saavutada riiklike eesmärkide rakendamise kaudu; märgib, et 27 %st eesmärki põhjendatakse on peamiselt ebarealistlikult kõrge diskontomääraga, mis saadi eelneva mõjuhindamise põhjal; tuletab meelde, et 17,5 %ne diskontomäär on kõrgem kui Iraaki suunatud energiaalaste investeringute diskontomäär (15 %); palub komisjonil teha põhjalik kulude ja tulude analüüs ja võtta kasutusele sotsiaalne diskontomäär kooskõlas tema enda parema õigusloome suunistega¹;
24. palub komisjonil ja liikmesriikidel vaadata 2030. aastaks saavutatav 27 %ne

¹ Parema õigusloome suunised SWD(2015)0111, vahend nr 54: „Sotsiaalne diskontomäär on määr, mida kasutatakse mõjuhindangutes kõige rohkem, kuna nendes vaadeldakse kulusid ja tulusid koos ühiskonna kui terviku seisukohast (mitte aga üheainsa sidusrühma seisukohast). Soovituslik sotsiaalne diskontomäär on 4 % ... Üldiselt ei ole kohane kasutada alternatiivseid sotsiaalseid diskontomäärasid, sest 4 %se määra järjepidev kasutamine mõjuhindangutes ja hindamisel tagab sidususe ja võrreldavuse.“

energiatõhususe eesmärk Pariisi kliimamuutuste kokkuleppe valguses läbi ning palub komisjonil esitada 2030. aasta eesmärk, mis peegeldab kulutasuva energiatõhususe potentsiaali taset ja mida oleks võimalik saavutada, kui on kõrvaldatud turutõrked ja puudused, tunnistades samas energiasäästu omaette energiaallikana kohtlemise sotsiaalset väärtust;

25. tuletab meelde Euroopa Parlamendi 5. veebruari 2014. aasta resolutsioonis tehtud üleskutset, mida korrati 26. novembri 2014. aasta ja 14. oktoobri 2015. aasta resolutsioonis, nimelt seada aastaks 2030 kolm siduvat kliima- ja energiaalast eesmärki, eelkõige 40 %ne energiatõhususe eesmärk; palub komisjonil ja liikmesriikidel vaadata 2030. aastaks saavutatav 27 %ne energiatõhususe eesmärk läbi ja seada siduv 40 %ne tõhususe eesmärk ning lisaks seada energiatõhususe eesmärgid aastani 2050 vastavalt Pariisi kokkuleppes võetud tõsistele kohustustele hoida ülemaailmne temperatuuri tõus alla 1,5 °C; rõhutab, et ELi energiatõhususe eesmärgid pärast 2020. aastat peaksid olema siduvad ja neid tuleks rakendada individuaalsete riiklike eesmärkide kaudu; nõuab tungivalt, et komisjon annaks hinnangu mitmele 2030. aasta energiatõhususe stsenaariumile, sh 40 % tasemele;
26. rõhutab, et 2030. aasta energiatõhususe eesmärkide saavutamiseks peaks EL edendama mitmekesisemate vahendite ja andmete kasutuselevõttu, nagu energiaaudit ja juhtimissüsteemid, tulemuslikkuse statistika ja näitajad, geograafilised hooneregistrid koos teabega hoonete energiatarbimise kohta, energiatõhususe lepingud, tänapäevased rahastamisvahendid ja kutseõppe kavad;
27. rõhutab, et kõrge diskontomäär kajastab ebarealistlikku eeldust, et kulutasuvad investeeringud energiatõhususse jäävad eri takistuste tõttu toimumata, samas kui komisjon on neid takistusi eelkõige üle hinnanud ning just poliitilised jõud on need, mille ülesanne on kõrvaldada selliste end aja jooksul äratasuvate investeeringute ees seisvad takistused;
28. märgib ka, et praegune kõrge diskontomäär eeldab, et energiatõhusus saavutatakse üksnes üksikute meetmete kaudu, jättes tähelepanuta asjaolu, et avaliku sektori asutuste roll on energiatõhususe parandamise soodustamisel otsustava tähtsusega, eelkõige hoonete puhul;
29. tunnistab, et ebapiisavad hinnasignaalid on peamine nõudluse reageeringut kahjustav tegur; palub liikmesriikidel selle takistusega tegeleda ning edendada arukate arvestite ja läbipaistvate arveldusviiside kasutamist, sest see muudab tarbijate käitumise energiatarbimise ja energiatõhususse investeerimise suhtes positiivsemaks;
30. tuletab meelde energialiidu raamstrateegias toodud järeldust, et energiatõhusus on iseenesest juba energiaallikas; on seepärast seisukohal, et kõrge diskontomäär kahjustab ELi enda energiavarustust ja energiasõltumatust;
31. peab tervitatavaks uusi innovaatilisi ja arukaid energianõudluse ja -pakkumise tasakaalustamise, taastuvenergia parema kasutamise ja energia kõrgperioodil tarbimise vähendamise lahendusi; nõuab nendele uutele lahendustele, eelkõige VKE sektorile teadus- ja arendustegevuse rahastamist;
32. rõhutab laenude, tagatiste ja omakapitali vormis esinevate Euroopa rahastamisvahendite tähtsust energiatõhususe projektide erarahastamise võimendamisel; toonitab siiski, et sotsiaalvaldkonnas on vaja projekte rahastada toetuste kaudu;

33. nõustub komisjoniga, et madalamad kütusehinnad koos majanduskasvu väljavaadetega võivad ohustada 20 % eesmärgi saavutamist veelgi; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles parandama järelevalve-, tõendamis-, kontrolli- ja nõuetele vastavuse korda, et tagada püüdluste õige tase;
34. rõhutab, kui oluline on kõrvaldada praeguses direktiivis, eelkõige selle artiklis 7 leiduvad lüngad, säilitades samas liikmesriikide jaoks paindlikkuse olemasolevate meetmete hulgas valiku tegemisel; rõhutab sellega seoses võimalust valida alternatiivsed meetmed, mis ei kahjusta iga-aastaste energiasäästu eesmärkide saavutamist;
35. nõuab artikli 7 muutmist nii, et iga-aastase 1,5 % se energiasäästu nõude täitmise mahtu oleks võimalik objektiivselt hinnata ja selle saavutamist kontrollida;
36. märgib eelkõige, et järkjärguline kasutuselevõtmine ja varajane tegutsemine kooskõlas artikli 7 lõikega 2 ei ole enam asjakohased ja 25 % ne paindlikkuskriteerium on vähendanud energiasäästu nõude – s.o 1,5 % aastas – tõhusust; nõuab tungivalt, et artikli 7 lõikes 9 sätestatud alternatiivsed meetmed määratletaks rangelt ja neid peab olema lihtne kvantifitseerida; tuletab meelde, et artikli 7 eesmärk on saavutada rohkem kui pool direktiiviga kindlaks määratud 20 % eesmärgist;
37. tunneb heameelt, et artiklis 8 sätestatud energiaauditid ja energiajuhtimissüsteemid aitavad tõsta ELi ettevõtjate konkurentsivõimet; nõuab, et kulutasuvate energiaauditite soovituste rakendamine koos kavandatava hooldusega muudetakse kohustuslikuks, tagades vajaduse korral lisastiimulid; palub komisjonil ja liikmesriikidel tagada artikli 8 nõuete kiire ülevõtmine ja rakendamine ning see, et artikli 8 kohaldamist laiendatakse kõigile suure energiatarbimisega ettevõtetele;
38. rõhutab, kui oluline on teostada energiaauditid enne energiatõhususe kavade väljatöötamist, mis põhinevad energiatarbimise vähendamisel ja on üks viis kütteostuvõimetusega võitlemiseks;
39. rõhutab vajadust parandada avaliku sektori energiatõhusust ning nõuab energiasäästu algatuste paremat integreerimist riigihangetesse;
40. märgib, et kõik hankijad ei mõista täielikult energiatõhususe nõudeid riigihangetes; palub komisjonil esitada selgemad suunised, mis lihtsustaksid direktiivi artikli 6 järgimist, ja integreerida see paremini laiematesse ELi riigihanke eeskirjadesse;
41. kordab, et energiatõhusust tuleb mõista kui meie energiatarbimise vähendamise kohustuse kõige jätkusuutlikumat elementi, mitte aga kui ettekäänet tarbimist suurendada;
42. rõhutab, et tekkivate probleemide ja artikli 7 rakendamise ees seisvate tõkete hulgas on erilise tähtsusega asjaga seotud isikute teadmiste ja suutlikkuse puudus, aga ka lõpptarbivate madal teadlikkus kohustuslikest tõhususskeemidest ja alternatiivsetest meetmetest, samuti nende saavutamise piiratud aeg (2014–2020); nõuab seepärast, et EL investeeriks rohkem eri liikmesriikide teavitus- ja toetusprogrammidesse;
43. rõhutab, et täiendavuse (suutlikkus edendada tehnoloogiaid, mille tulemuslikkus on turu keskmisest parem) ja olulisuse (selliste tegevuste elluviimine, mida muidu ei oleks ellu viidud) arutamise meetodite suurem ühtlustamine ning energiatõhususe mõõtmine ja

kontrollimine võiksid aidata artiklit 7 tulemuslikumalt rakendada;

44. teeb ettepaneku muuta artikli 7 pealkirja nii, et see oleks „Energiasäästu toetuskavad“, et rõhutada, et liikmesriigid peavad aitama tarbijatel, sealhulgas VKEdel säästa energiat ja vähendada oma energiakulusid ning kehtestama meetmed, mis võimaldavad sellist säästu saavutada;
45. väljendab muret suureneva reostuse pärast, mida põhjustavad teatavad elumajades kasutatavad kütteseadmed, mis töötavad tahkel biomassil ning paiskavad õhku suurel hulgal peentolmu, lämmastikoksiide, süsinikmonoksiidi ja dioksiine, mis kahjustavad suurel määral õhukvaliteeti ja on seetõttu kahjulikud inimeste tervisele; nõuab seepärast tungivalt, et liikmesriigid rakendaksid tõhusaid ja keskkonnasõbralikke lahendusi;
46. rõhutab tungivat vajadust võtta kasutusele terviklikum käsitus kogu transpordisüsteemi energiatõhususe parandamise kohta ja mitte loota ainult sõidukite või jõuseadmete tehnoloogilisele arendamisele; nõuab komisjonilt ja liikmesriikidelt pigem, et nad astuksid jõulisi samme uute meetmete võtmiseks, mis soodustaksid ühelt transpordiliigilt teisele üleminekut kõige energiatõhusamate viiside suunas, ning võtaksid täielikult kasutusele arukad transpordisüsteemid, et veelgi parandada sõidukite ja taristu, aga ka logistika, lennunduse ja meretranspordi olemasoleva võimsuse tõhusust ja kasutusmäära;
47. tuletab meelde, et energiatõhusust on võimalik saavutada CO₂ standardite kehtestamise abil ja kasutajate teavitamisega nende sõidukite kütusekulust; palub komisjonil esitada ettepanekud kasutajate teavitamise kohta uute veoautode ja busside kütusekulust ja kehtestada nende CO₂ heitele piirangud;
48. palub komisjonil kaasata kohalikke ja piirkondlikke institutsioone, et edendada energiatõhusust piirkondlikul, kohalikul ja rohujuure tasandil;
49. nõuab, et koostataks kavad fossiilkütuste toetamise järkjärguliseks kaotamiseks ja rahaliste vahendite suunamiseks energiatõhususe projektidesse, mis aitavad saavutada ELi eesmärki dekarboniseerida energiasektor aastaks 2050;
50. soovib energiatõhususe toetuskavade raames seada esmatähtsaks ehitussektori meetmed, eelkõige soodustades artiklis 4 sätestatud pikaajaliste riiklike strateegiate rakendamist;
51. rõhutab vajadust kaugelenägevama, kindlama ja läbipaistvama kliimaalase juhtimise järele, mis tagaks tõhususeesmärgi saavutamise; on seisukohal, et vastavad eeskirjad tuleks sisse viia direktiivi läbivaatamisel; palub komisjonil ja liikmesriikidel tagada, et Euroopa Parlament oleks kliimaalase juhtimise arendamisse täielikult kaasatud, ning esitada ettepanekud seadusandliku tavamenetluse raames;
52. palub liikmesriikidel lisada energiatõhususkohustuste süsteemi säte, et väikese sissetulekuga tarbijate heaks peab olema ette nähtud teatav minimaalne protsent meetmeid;
53. kordab oma nõudmist, et Euroopas peaks olema märkimisväärne energiatõhususse investeerimise programm, milleks tuleks võtta täielikult kasutusele Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond ja struktuurifondid; märgib, et energiatõhususe projektid on sageli väikesemahulised ning need tuleb ühendada suuremateks pakettideks; kutsub seetõttu

komisjoni, Euroopa Investeerimispanka ja liikmesriike üles tegema investeerimise soodustamiseks kättesaadavaks rohkem tehnilist abi ja projektide väljatöötamise abi;

54. peab kahetsusväärseks, et transpordi osa energiasäästus on nii väike, kõigest 3 % säästust kõikide sektorite lõikes, seda hoolimata asjaolust, et ajavahemikul 2005–2013 toimus majanduskriisi tõttu reisijateveo stabiliseerumine ja kaubaveo vähenemine; palub liikmesriikidel suurendada transpordisektorile suunatud meetmete arvu;

55. palub komisjonil vähendada VKEde ja avaliku sektori asutuste paberimajandust nii palju kui võimalik;

56. teeb ettepaneku vaadata üle direktiivi artikli 2 punktis 26 toodud VKE määratlus nii, et see osutaks üksnes töötajate arvule ja aastakäibele, et ka neid ettevõtteid, mis 25 % ulatuses või üle selle on avaliku sektori asutuse kontrolli all, võiks lugeda VKEdeks.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	26.4.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 56 -: 10 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Alberto Cirio, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Daciana Octavia Sârbu, Davor Škrlec, Estefanía Torres Martínez, Nils Torvalds, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Clara Eugenia Aguilera García, Nicola Caputo, Fredrick Federley, Giorgos Grammatikakis, Merja Kyllönen, Gesine Meissner, Marijana Petir, Gabriele Preuß, Jasenko Selimovic, Kay Swinburne, Keith Taylor, Mihai Țurcanu, Tom Vandenkendelaere
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Marie-Christine Boutonnet